

DIARI DE SESSIONS

C O R T S V A L E N C I A N E S

IX Legislatura

Número 60 • 2016

Sessió plenària realitzada el dia 21 de setembre de 2016

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Enric Morera i Català

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 35 minuts)

Conveni de col·laboració entre La Generalitat, mitjançant la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, i el Departament de Sanitat del Govern d'Aragó per a la prestació de l'assistència sanitària a zones limítrofes. Debat i votació (RE número 32.819, BOC número 110) 2890

Votació: s'aprova per unanimitat.

Intervencions dels diputats senyor Daniel Geffner Sclarsky (GP Podemos-Podem) i senyor Juan Ginés Córdoba Cortijo (GP Ciudadanos), de la diputada senyora Mònica Álvaro Cerezo (GP Compromís), del diputat senyor Juan Ignacio Subías Ruiz de Villa (GP Socialista) i de la diputada senyora Marta Gallén Peris (GP Popular) per a explicació del vot.

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la commemoració del cinquanta aniversari de l'escriptor José Martínez Ruiz, Azorín, i la declaració de l'any 2017 any d'Azorín, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 28.730, BOC número 96) 2894

Intervencions dels diputats senyor José Ciscar Bolufer (GP Popular), senyor Alberto García Salvador (GP Ciudadanos), senyor José Ramón Nadal Sendra (GP Compromís) i senyor Fernando González Delgado (GP Socialista) i de la diputada senyora Llum Quiñonero Hernández (GP Podemos-Podem).

Votació d'una proposta transaccional: s'aprova per unanimitat.

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la salut sexual i reproductiva,

presentada pel Grup Parlamentari Socialista (RE número 2.877, BOC número 21)..... 2900

Intervencions de les diputades senyora Rosa Peris Cervera (GP Socialista), senyora Cristina Cabedo Laborda (GP Podemos-Podem), senyora María del Carmen Sánchez Zamora (GP Ciudadanos), senyora Marian Campello Moreno (GP Compromís) i senyora María Remedio Yáñez Motos (GP Popular).

Votació d'una proposta transaccional: s'aprova per unanimitat.

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la modificació del Decret 30/2013, de 8 de febrer, del Consell, pel qual es crea la comissió interdepartamental de suport a les famílies biològiques dels nadons robats i a les associacions que les representen, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 24.407, BOC número 79) 2904

Intervencions de les diputades senyora Isaura Navarro Casillas (GP Compromís), senyora Llum Quiñonero Hernández (GP Podemos-Podem) i senyora Mercedes Caballero Hueso (GP Socialista), del diputat senyor Emigdio Tormo Moratalla (GP Ciudadanos) i de la diputada senyora María Blanca Garrigues Francés (GP Popular).

Votació d'una proposta transaccional: s'aprova per unanimitat.

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la realització d'una auditoria externa dels hospitals públics de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 8.211, BOC número 49)..... 2910

Intervencions dels diputats senyor Juan Ginés Córdoba Cortijo (GP Ciudadanos) i senyor Daniel Geffner Sclarsky (GP Podemos-Podem), de la diputada senyora Isaura Navarro Casillas (GP Compromís) i dels diputats senyor Juan Ignacio Subías Ruiz de Villa (GP Socialista) i senyor José Juan Zaplana López (GP Popular).

Votació: es rebutja per 44 vots a favor i 48 en contra.

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el rebuig de les negociacions sobre l'Acord Econòmic i Comercial Global entre Canadà i la Unió Europea, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 25.382, BOC número 84) 2919

Intervencions del diputat senyor Daniel Geffner Sclarsky (GP Podemos-Podem), de les diputades senyora Rosa María García González (GP

Ciudadanos), senyora Graciela Noemí Ferrer Matvieychuc (GP Compromís) i senyora Noelia Hernández Sánchez (GP Socialista) i del diputat senyor Fernando Pastor Llorens (GP Popular).

Votació: s'aprova per 50 vots a favor i 42 en contra.

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 34 minuts)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 32 minuts)

Preguntes 2927

Pregunta 564 al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre mesures de reforma tributària, que formula la diputada senyora Eva Ortiz Vilella (GP Popular) (RE número 32.780).

Pregunta 552 al Consell, que contesta la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques, senyora Gabriela Bravo Sanestanislaio, sobre el contracte del servei d'avions d'extinció d'incendis, que formula la diputada senyora Verónica Marcos Puig (GP Popular) (RE número 32.485).

Pregunta 322 al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre crèdits concedits per l'IVF a la societat Valsatrans, que formula el diputat senyor José Muñoz Lladro (GP Socialista) (RE número 13.114).

Pregunta 540 al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre multes de la Comissió Europea als clubs de futbol, que formula la diputada senyora Mireia Mollà Herrera (GP Compromís) (RE número 29.350).

Pregunta 549 a la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques, senyora Gabriela Bravo Sanestanislaio, sobre equips informàtics per a l'administració de justícia, que formula el diputat senyor Antonio Subiela Chico (GP Ciudadanos) (RE número 32.150).

Pregunta 563 al Consell, que contesta el conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre les previsions d'ingressos i despeses en el pressupost 2017, que formula el diputat senyor David de Miguel Martínez (GP Ciudadanos) (RE número 32.765).

Pregunta 535 al conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació, senyor Manuel Alcaraz Ramos, sobre l'aplicació de la Llei 2/2015 als organismes regulats per l'article 20.3 de l'EACV, que formula la diputada senyora Fabiola Meco Tébar (GP Podemos-Podem) (RE número 28.824).

Pregunta 559 al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre la congelació de fons europeus per casos de

corrupció, que formula el diputat senyor Antonio Montiel Márquez (GP Podemos-Podem) (RE número 32.719).

Pregunta 385 al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre la situació de les dones en el mercat laboral, que formula la diputada senyora Maria Josep Ortega Requena (GP Compromís) (RE número 17.320)

Pregunta 556 al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre el pla estratègic del Servof, que formula la diputada senyora Toñi Serna Serrano (GP Socialista) (RE número 32.619).

Pregunta 534 al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, sobre l'inici del curs escolar 2016-2017, que formula la diputada senyora Beatriz Gascó Enríquez (GP Popular) (RE número 28.807).

Pregunta 551 al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, sobre la paralització de beques, que formula la diputada senyora Eva Alcón Soler (GP Socialista) (RE número 32.303).

Pregunta 568 al Consell, que contesta el conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, sobre el professorat de religió, que formula la diputada senyora Isaura Navarro Casillas (GP Compromís) (RE número 32.888).

Pregunta 562 al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, sobre el tractament lingüístic diferenciat, que formula la diputada senyora Mercedes Ventura Campos (GP Ciudadanos) (RE número 32.764).

Pregunta 541 al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, sobre l'aplicació de la LOMQE, que formula el diputat

senyor Antonio Estañ García (GP Podemos-Podem) (RE número 29.391).

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, senyora Elena Cebrián Calvo, sobre la política general de la conselleria en matèria de prevenció d'incendis, que formula la diputada senyora Verónica Marcos Puig (GP Popular) (RE número 2.462, BOC número 18) 2953

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre l'estratègia política que té prevista la conselleria en relació a política industrial, que formula la diputada senyora Rosa María García González (GP Ciudadanos) (RE número 32.768, BOC número 110) 2957

Interpel·lació al Consell, que contesta el conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, sobre la política general quant a la millora del finançament de les universitats públiques valencianes que atenen 140.000 alumnes i que han passat de 799 milions d'euros en el pressupost de 2012 fins als 671 milions de pressupost per a 2016, el que suposa un retrocés del 17%, que formula la diputada senyora Sandra Mínguez Corral (GP Podemos-Podem) (RE número 32.948, BOC número 110) 2961

(Se suspén la sessió a les 20 hores i 8 minuts)

Relació de diputats i diputades assistents a la sessió

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 21 de setembre de 2016. Comença la sessió a les 10 hores i 35 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 36. Primera reunió.

El senyor president:

Anem a començar la nostra sessió de ple.

Recordar-los que és convenient, per a millorar la seua audició, que s'acrediten i aixina podran rebre millor l'àudio de la sessió.

Senyories, s'obri la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Senyories, passem al primer punt de l'ordre del dia. Tenim un ordre del dia extens, llarg, setze punts. I anem a intentar culminar el nostre treball com és habitual fins el dijous a l'hora que siga d'acord amb el debat. L'objectiu seria hui poder debatre este punt que tenim ara i les cinc proposicions no de llei que tenim en l'ordre del dia.

Conveni de col·laboració entre La Generalitat, mitjançant la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, i el Departament de Sanitat del Govern d'Aragó per a la prestació de l'assistència sanitària a zones limítrofes. Debat i votació (RE número 32.819, BOC número 110)

El senyor president:

Senyories, passem al primer punt que és el debat i votació del conveni de col·laboració entre La Generalitat, mitjançant la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, i el Departament de Sanitat. No s'ha presentat cap proposta, cap alteració a este conveni, és conegut. La consellera en estos moments està acompanyant la reina emèrita i, com que coneixen vostés el conveni, si els sembla bé passarem a votació... *(veus)* passarem a votació i si ho consideren oportú faríem un torn d'explicació del vot.

Torne a..., encara n'hi ha moltes de les seues senyories que no s'han acreditat. Seria convenient que polsaren la tecla... *(El vicepresident segon diu: «Porque si no, no podrán votar.») (La vicepresidenta primera diu: «Es que si no, no podrán votar.»)* perquè en cas contrari no podran votar. *(Se sent una veu que diu: «Manolo, Manolo Mata, Manolo, Mata, Mata, dale a la tecla.»)* *(Se sent una veu que diu: «Ya está.»)* ¿Sí? ¿Sí? *(Veus)* *(La vicepresidenta primera diu: «Hay uno ahí que no. Espera. Un, dos, tres, cuatro, cinco personas.»)* ¿Sí? ¿D'acord? *(Veus)* ¿Val?

Fets els advertiments, senyories, passarem... *(Veus)* *(La vicepresidenta primera diu: «Cuatre, cinc, sis... el xic este no està. Espera. Víctor, dale a la pantalla. ¿Le has dado?») ¿No? Víctor. (La vicepresidenta primera diu: «Espera, Víctor. Ya está, sí, sí, está bé.»)* *(Se sent una veu que diu: «Está de acuerdo.»)*

Senyories, anem a passar a la votació. Un segon. Senyories, comença la votació. Senyories, s'aprova el conveni amb 88 vots favorables. ¿Elisa Díaz també? Per tant, 89 vots favorables, per unanimitat. És bonic començar una sessió de ple amb una unanimitat.

Passaríem seguidament, si volen fer ús d'este temps, a l'explicació de vot. Començaríem de menor a menor. En principi el senyor Geffner, si vol des de l'escó. Com vullga vosté.

Té un temps màxim de quatre minuts.

El senyor Geffner Sclarsky:

Perfecto. Gracias. Gracias, *senyor president.*

Como habéis visto, el voto del Grupo Podemos ha sido favorable al convenio de colaboración en el ámbito sanitario entre el gobierno valenciano y el de Aragón. Este convenio representa una estrategia específica para poblaciones que tienen gran dispersión geográfica, situados en regiones fronterizas entre ambas comunidades, distribuidos en pueblos con poca población envejecida, climatología adversa a veces y comunicaciones no siempre fáciles. Este convenio refuerza la colaboración entre ambas administraciones. Favorece la coordinación de los dispositivos sanitarios para conseguir sinergias y compartir recursos que permitan mejorar la calidad de los servicios, evitando trabas administrativas.

No obstante, querría efectuar algunas consideraciones. Aunque estamos haciendo los trámites reglamentariamente necesarios para aprobar el convenio en el pleno, creo que se tendría que haber presentado previamente en la comisión de sanidad, informando de las evaluaciones de *conselleria* sobre casos atendidos, problemas detectados, seguimiento de las comisiones respectivas entre ambas comunidades, costes económicos y valoración en términos de salud.

Esta información no está accesible o por lo menos no pude acceder a ella. No son números de asistencias médicas o de enfermería que se han producido. ¿Qué tipos de enfermedades fueron asistidos? ¿Qué nivel asistencial ha sido empleado y sobrecargado? ¿El tipo de transporte sanitario requerido, SAMU o soporte básico? Y un largo etcétera. No sabemos el impacto económico y si se ha compensado. Tampoco se ha abordado el tema de la posibilidad de compartir gastos, por ejemplo compartiendo gastos de un recurso SAMU en la comarca de Els Ports. Para finalizar, considero que habría que haber aportado una memoria económica y asistencial y que esta fuera discutida –como le he indicado anteriormente en este pleno– en la comisión de sanidad.

No obstante, tampoco en los convenios anteriores –este es el tercer convenio que se ha acordado entre ambas comunidades– nunca se ha hecho un informe o, por lo menos, no está accesible. Es necesario tener información para valorar las medidas que se implementan. Estas consideraciones, que considero necesarias y oportunas, no han modificado nuestro voto que ha sido, lógicamente, favorable.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Geffner.

En nom del Grup Ciudadanos, té la paraula l'il·lustre diputat Juan Córdoba per a explicar el seu vot.

Quan vosté vullga.

El senyor Córdoba Cortijo:

Muchas gracias, señor presidente.

Señorías, cómo se organiza territorialmente el estado debe de responder, en primer lugar, a las exigencias y necesidades de los ciudadanos. España no se constituye en estado ni se estructura en comunidades autónomas para complacer a los territorios, sino para atender mejor a las personas. Esto nos permite aproximarnos mejor a los ciudadanos, así como a garantizar la eficacia del sector público y de los servicios que lo componen.

No duden en nuestro más absoluto compromiso en cualquier medida que sirva para beneficiar a todos los españoles y romper con algunas absurdas situaciones por la división territorial que se ha podido generar. Como, por ejemplo, que el derecho a la salud pueda verse condicionado por el lugar de residencia de una persona. Por eso hemos votado favorablemente el presente convenio.

Es evidente que dicho convenio resulta mucho más favorable para los municipios aragoneses, pues afecta a nueve mil trescientos cuarenta y ocho de sus habitantes, frente a los dos mil cuatrocientos sesenta valencianos. No obstante, consideramos que es igualmente beneficioso para ambas comunidades por cuanto nos permite garantizar de una manera cuasi integral, excluyendo únicamente la rehabilitación en régimen residencial, el derecho a la salud de nuestros ciudadanos del Rincón de Ademuz, afrontando de manera muy eficiente y razonable una de nuestras principales peculiaridades territoriales. A partir de todo lo anterior consideramos que el mecanismo de compensación de gastos está dentro de lo aceptable.

Respecto a las seis áreas principales en las que incide, sí que voy a detenerme en hacer algún comentario. En cuanto a la atención primaria y urgente, nos parece sumamente práctico y razonable el criterio elegido, así se favorece la cercanía a los centros sanitarios sobre la adscripción a una u otra comunidad autónoma. Sería imperdonable tolerar –como ha pasado en otras comunidades autónomas– situaciones en las que una persona no puede ser atendida en el centro más cercano y le toca efectuar un desplazamiento más largo para atenderle de urgencias, simplemente por un criterio de fronteras autonómicas. Esta es una situación que desde Ciudadanos no cesaremos de denunciar y de luchar por modificar.

También me parece destacable el hecho de que garanticemos el flujo de información de los pacientes de nuestros centros con los aragoneses. A pesar de todo lo anterior, he de reconocer que hay un punto que nos genera ciertos reparos. En concreto me estoy refiriendo a la comisión mixta de

seguimiento y control. Pero, es un reparo que no podríamos solventar enmendando el texto del acuerdo, ya que se debe más a los criterios que servirán de base para su elección por parte de la *conselleria* de sanidad.

En todo caso, es una cuestión en la que haremos hincapié en la labor de control que –no dude nadie– Ciudadanos va a efectuar sobre el cumplimiento y desempeño del presente acuerdo.

Por último, destacar que la coordinación a través del número 112 es una buena medida de cara a que los pacientes sepan en cada momento a cuál de las comunidades autónomas tiene que dirigirse. Por todo lo anterior, hemos votado a favor y nos parece un buen convenio.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Per al torn d'explicació del vot, en nom del Grup Parlamentari Compromís, donem la paraula a la il·lustre diputada Mònica Álvaro, per un temps màxim de quatre minuts.

Quan vosté vullga.

La senyora Álvaro Cerezo:

Gràcies, president.

Avui voldria parlar-los d'allò que ens compromet i ens uneix amb altres autonomies. I no estem parlant precisament de Catalunya, malgrat alguns dels presents ja els agradaria tornar a eixa cantarella de *rojos separatistas* de sempre. I tampoc estem parlant de la cimera Puig-Puigdemont. Parlem d'eixa altra comunitat, Aragó, amb la qual ens uneixen lligams històrics i no tan històrics i sí molt presents en els pobles de les comarques del nord, com ara Ademús, Titaigües, Forcall, Herbés i Morella.

En un dia com avui, Dia Internacional de l'Alzhèimer, doncs va molt bé traure a la memòria d'estes Corts les persones que viuen en pobles menuts sovint oblidats. I el que presentem avui ací a debat i aprovació no és nou. Es tracta d'un conveni semblant que ja es va aprovar al 2006 i va romandre vigent fins al 2011 per a poder articular de forma efectiva una protecció sanitària a les persones que viuen en les zones limítrofes d'Aragó.

Garantir als nostres pobles l'accés a l'atenció sanitària de proximitat, és a dir, formalitzar i normalitzar el fet que una persona que visca a Ademús no haja de traslladar-se cent cinquanta quilòmetres per a acudir a l'Hospital Arnau de Vilanova a València, en compte de poder anar al que tenen a Terol a pocs quilòmetres de casa.

I dic i insistisc en normalitzar, perquè al 2013 es va redactar un protocol d'intencions per a plasmar açò que ja els estic contant. Però que, vaja, com tantes altres coses, dit protocol

no va arribar a materialitzar-se deixant en una situació de desemparament als nostres veïns i veïnes valencians i valencianes. Cal dir que són habituals estes pràctiques entre residents d'estos municipis, però amb la llei en la mà, fins ara no tenien cap conveni on emparar-se i això no està bé. Òbviament, calia arreglar la situació, ja que fins i tot el govern d'Aragó es queixava que la Comunitat Valenciana és l'única autonomia on es trobaven suspesos tots els convenis d'aquelles que envolten Aragó. I això feia una miqueta de vergonya, senyories.

Possiblement el debat substanciós vinga a l'hora de saber qui paga les carxofes, qui amolla la pasta. I és que, fins a fa ben poc, existia allò que s'anomenava el fons de cohesió sanitària però que, misteriosament, va desaparèixer dels pressupostos al 2016 quedant-se en partides extrapressupostàries. La qual cosa, la (*inintel·ligible*) ... ve a dir, «apanyeu-vos com pugueu i l'últim que tanque la porta».

Els més perjudicats, òbviament i com sempre, han sigut els més febles del sistema. I associacions com Feder, la Federació Espanyola de Malalties Rares, ha ficat el crit al cel davant d'aquesta injusta mesura que està molt lluny d'eixe precepte constitucional que ací tant es nomena. *Todos los españoles somos iguales*. I som iguals excepte a l'hora de pagar on el govern de Rajoy és insubmís.

En definitiva, que nosaltres, el govern valencià, sí estem per la tasca de cuidar a les persones, de garantir eixa igualtat efectiva en el tracte sanitari, d'assegurar l'atenció primària, l'especialitzada, i per descomptat la d'urgències, de dispensar una correcta assistència farmacèutica que, en resum, és la base del conveni.

Però, hui, també estem al costat del govern valencià al reclamar la compensació econòmica que mereixen les autonomies, que entre nosaltres estem tendint fons i solucionant problemes, però que el govern central no pot ni deu evadir els problemes amb l'excusa de ser un govern en funcions.

Si alguns a Madrid no poden gestionar una cosa tan bàsica com és la compensació entre les diferents autonomies, igual és l'hora que s'aparten ja d'una i deixen gestionar.

Moltíssimes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Si volen millorar l'àudio del seu receptor tenen una tecla on n'hi ha uns auriculars que poden incrementar la recepció de l'àudio, en cadascuna de les terminals.

Senyor Subías, té vosté la paraula.

Quan vosté vullga.

El senyor Subías Ruiz de Villa:

Muchas gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Como hemos comentado en tantas ocasiones, el derecho a la salud es un derecho de ciudadanía que nos permite acceder a la forma que tengamos de vida de la manera más libre posible.

Para los socialistas este derecho a la salud es un bien irrenunciable y la defensa de un sistema sanitario universal, equitativo, solidario, de calidad y de gestión pública se corresponde con los objetivos básicos que debemos de llevar adelante.

Conceptos como la *equidad*, el que todos los ciudadanos tengan las mismas posibilidades de acceso y de utilización del sistema y la solidaridad son absolutamente fundamentales.

Por lo tanto, la posibilidad de colaboración entre administraciones, en este caso entre comunidades autónomas, en beneficio de los ciudadanos, no solamente es justo y es razonable sino que, además, viene avalado por la Ley 30/1992, y asimismo nuestra comunidad por el Decreto 176/2014, donde se regulan los convenios que suscribe La Generalitat.

Estamos hablando de colaboración en materia sanitaria, y es evidente que se intenta una mayor justicia distributiva y que mejoren las condiciones de igualdad de los ciudadanos en el acceso al sistema y, por lo tanto, contribuir a la cohesión social.

Estas serían las bases para este convenio de colaboración entre la *conselleria* de sanidad y el departamento de salud del Gobierno de Aragón para las prestaciones de asistencia sanitaria en zonas limítrofes de ambas comunidades.

Es evidente que nuestras comunidades, la provincia de Valencia, la provincia de Castellón, junto con la provincia de Teruel, tienen zonas comunes con características semejantes, poblaciones pequeñas, poblaciones dispersas, comunicaciones complicadas. En momentos determinados, durante el año, bueno, una orografía compleja, y en momentos determinados igualmente, pues, estacionalmente tenemos una climatología igualmente compleja.

Todo eso, además, con unas poblaciones envejecidas y, por lo tanto, con un alto grado de dependencia a muchos niveles pero claramente también en el sanitario.

Por todo ello es necesario este convenio de colaboración entre las comunidades para que las personas puedan ser atendidas en los centros más próximos para ellos.

Quisiera recordar, por otra parte, que en ya en el 2006 hubo un convenio, que en mayo del 2013 se firmó un protocolo y que ahora parecía conveniente firmar este otro convenio; convenio que pretende facilitar la accesibilidad en temas, en la atención primaria, en la atención especializada, en la atención farmacológica y, evidentemente, en el transporte sanitario no urgente y urgente, pretende promover la garantía efectiva de derechos, coordinar los dispositivos sanitarios, compartir experiencias y conocimientos y promover las explicaciones de los profesionales.

Este convenio afecta, básicamente, a las zonas de salud de Cantavieja, Mosqueruela, Mora de Rubielos, Sarrión, Valderrobres, Ademuz, Titaguas, Forcall o Morella.

También quedan claras las compensaciones por los gastos a través de los fondos de cohesión, por un parte; cuando la atención no sea susceptible de ser compensada por los fondos de cohesión a través de los fondos de garantía asistencial; y cuando la prestación no esté recogida en el Sitco o no esté en la cartera de servicios y se tenga que realizar en un centro privado o concertado habrá de ser autorizado por la comunidad de residencias.

En fin, insistir, una vez más, en la conveniencia y justicia de este convenio que intenta mejorar las condiciones de vida de los ciudadanos de ambas comunidades que viven en unas zonas preciosas, magníficas, pero con problemas como acabo de decir. La finalidad es mejorar el acceso al sistema sanitario.

Es una obligación de las administraciones intentar mejorar las condiciones de vida. Y con este convenio, sin duda, así se intenta hacer.

Por eso, hemos votado favorablemente como todos ustedes.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Subías.

Ja per a finalitzar l'explicació de vot, donem la paraula a la il·lustre diputada Marta Gallén, en nom del Grup Parlamentari Popular.

Quan vosté vullga.

La senyora Gallén Peris:

Gràcies, president.

Molt bon dia, senyories.

Bé, avui hem aprovat un conveni en el que estem tots d'acord perquè és molt necessari per a les dos... ¿No se sent?

El senyor president:

S'ha fet ja la petició perquè es puge la sonoritat dels micros del faristol però, en tot cas, tenen vostés una tecla en la seua terminal per a... ¿No funciona? *(Veus)* Hem fet ja... *(se sent una veu que diu: «Sí que funciona.»)* perquè la recepció per cada monitor siga més alta.

En tot cas, continue vosté mentre intentem solucionar, intente alçar una miqueta la veu.

La senyora Gallén Peris:

Bé, el 6 de novembre de 2006 es va firmar un conveni marc de col·laboració entre la conselleria de sanitat de La

Generalitat i el Departament de Salut i Consum del govern d'Aragón. L'esmentat conveni –com bé s'ha dit abans– va finalitzar el 6 de novembre del 2011.

Però, en el 2013 el conseller de sanitat i el president de La Generalitat van tornar a firmar –com bé ha dit el senyor Subías– un altre conveni en eixe any, en el 2013, per a adaptar-lo a les noves especialitats i als nous preus de compensació.

També, cal dir que les dos comunitats van a actuar com si estiguera prorrogat i mai es va deixar d'atendre a cap pacient.

El bon resultat de l'aplicació del dit conveni i el desenvolupament de l'ampli sentit de col·laboració entre les dos administracions comporta que tant la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública de La Generalitat com el departament de sanitat del Govern de Aragón coincidisquen en la importància d'articular la col·laboració per a l'atenció sanitària de les zones limítrofes, de manera que els ciutadans i ciutadanes de les dos comunitats autònomes puguen continuar beneficiant-se de l'assistència sanitària integral en els centres més pròxims i accessibles des del seu domicili amb independència de la comunitat autònoma en què residisquen.

El sistema sanitari públic s'inspira en els principis bàsics de solidaritat, igualtat, universalitat, equitat, qualitat, coordinació i cooperació de les administracions sanitàries públiques per a la superació de les desigualtats en salut, a fi d'aconseguir una major justícia distributiva que permeta al ciutadà i ciutadana rebre un servei sanitari públic de qualitat i en condicions d'igualtat efectiva en l'accés.

Tots aquests principis han de contribuir a una major cohesió social entre les dos comunitats de manera que s'utilitzen els recursos sanitaris de la manera més eficient, per a la qual cosa es fa necessari establir una via de coordinació per a mantindre la garantia del dret a la protecció de la salut de tots i totes, el ciutadans i ciutadanes de les dos comunitats autònomes amb independència del seu lloc de residència o del lloc en què es demanden les prestacions de l'assistència sanitària.

Hem de ressaltar les característiques orogràfiques, demogràfiques i socials de les poblacions limítrofes destacant la dispersió de la població amb problemes de comunicació per la seua complexa orografia, les carreteres en mal estat i climatologia adversa, així com l'envelliment de la seua població que implica dependència de la cura dels familiars, molts d'ells veïns de les dos comunitats autònomes i, per tant, la necessitat de ser atesos en centres pròxims a les seues dos poblacions de residència sense oblidar les relacions de veïnat entre zones o municipis de les dos administracions sanitàries.

Per tot això, el Grup Parlamentari Popular ha votat a favor d'este conveni.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Tot demanant disculpes perquè l'audició no era suficientment alta, crec que s'està solucionant.

I abans de passar al següent punt, donem la benvinguda als convidats que ens acompanyen i, especialment, ara no el veig..., al senyor Maluenda, don Rafael, que fa uns segons estava en la trona de convidats i que és de la mateixa localitat del tema que anem a substanciar ara, la PNL sobre Azorín.

Donada la quantitat d'esmenes que s'han presentat a cada proposta de resolució, segurament ens haurem d'anar a un temps molt llarg de debat. Sí.

Per tant, jo el que els suggerisc i els propose és que, primera, si han arribat a acords doncs que ens els facen arribar en temps i forma per a agilitar el debat i que, en tot cas, el ponent replique no d'una en una a cada esmenant sinó en conjunt, si no s'arriba a un acord.

Vostés tenen el dret a fer el debat com consideren oportú però jo els he d'advertir que, mirant el temps i els punts que s'han incorporat en la Junta de Síndics, segurament podríem anar-nos-en a les sis de la vesprada del dijous.

Per tant, és responsabilitat de tots buscar la màxima agilitat en el debat sense reduir el temps que cada ponent vullga proposar.

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la commemoració del cinquanta aniversari de l'escriptor José Martínez Ruiz, Azorín, i la declaració de l'any 2017 any d'Azorín, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 28.730, BOC número 96)

El senyor president:

Per tant, anem al següent punt que és la proposició no de llei, que presenta el Grup Parlamentari Popular, sobre la commemoració del cinquanta aniversari de l'escriptor José Martínez Ruiz, Azorín.

El senyor Ciscar Bolufer:

Moltes gràcies, senyor president.

¿Pareix ser que podria haver-hi un acord transaccional? No.

Bé, doncs, en eixe cas passem al punt... (Pausa llarga)

El senyor president:

Senyories, anem a continuar el debat amb la presentació de la iniciativa per part del grup proponent, el Grup Popular, i els informaré que s'ha arribat a una transacció amb tres grups. Es manté viva l'esmena del Grup Podemos.

Però, en tot cas, el senyor Ciscar explicarà, tindrà huit minuts per a la seua exposició.

Senyor Ciscar, té vosté la paraula.

El senyor Ciscar Bolufer:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories.

En primer lugar, quisiera dar la bienvenida a la tribuna de invitados de estas Cortes a miembros de la corporación municipal de Monóvar, y también al insigne exdiputado – que está por la casa, debe estar saludando– y compañero de muchos de nosotros, Rafael Maluenda.

Senyories, hemos traído una proposición no de ley, que ya hemos consensuado la propuesta de resolución con algunos grupos, para pedir que el gobierno valenciano, con el aval de estas Cortes, participe en un merecido homenaje a uno de los literatos más insignes e internacionales que ha dado nuestra tierra, que ha dado la Comunidad Valenciana.

Yo creo que no debemos descubrir, no vamos a descubrir a estas alturas quién fue José Martínez Ruiz, Azorín, esto ya lo han hecho muchos estudiosos y muchos expertos en la materia.

Pero sí que es de justicia que, coincidiendo con el cincuenta aniversario de su fallecimiento, el año próximo puedan tener lugar distintas iniciativas y eventos de divulgación tanto de su obra, como de su persona.

Nació Azorín un 11 de junio de 1873 en la alicantina localidad de Monóvar y estamos sin duda –y no vamos a hablar mucho sobre ello, porque es conocido– ante uno de los protagonistas más importantes de la denominada generación del 98, que compartió con ensayistas, escritores y poetas de la talla de Unamuno, de Antonio Machado, de Ramiro de Maeztu, de Pío Baroja y otros muchos.

Tampoco se trata en esta intervención, ni en esta proposición no de ley de descubrir las irrefutables cualidades literarias de Azorín. Muchísimas personas esto lo podrían hacer muchísimo mejor que yo.

De él dijo Ortega, en un homenaje denominado «Fiesta Azorín», que tuvo lugar en Aranjuez en el año 2013, que «era un artista exquisito creador de páginas egregias». Se convirtió en el escritor que describía con una sencillez, que a veces rayaba lo insultante, hasta los más pequeños detalles.

Azorín que había criticado a España en su trayectoria política al profundizar en el conocimiento sobre las peculiaridades de sus pueblos y de sus gentes, convirtió su obra en una exaltación de España y de sus tierras. Así, todas las ruinas entrañables, los pueblos, los paisajes, las personas, trabajadores y humildes quedan perfectamente reflejadas en sus magníficas obras.

Eso sí, aprovechando que nos encontramos en sede parlamentaria, no se me ocurre mejor lugar para hacer unas breves consideraciones a una faceta fundamental en la vida

de este artista, probablemente no muy conocidas por el gran público, me refiero a su doble vinculación con el parlamento español, tanto como cronista, como diputado.

Además de numerosas obras en forma de ensayo, novela y teatro, publicó más de seis mil artículos y colaboraciones periodísticas, tanto en la prensa nacional como en la prensa extranjera, muchos de ellos, relacionados con la vida política y parlamentaria de su época. Escribió para periódicos como *El Globo*, *España*, *ABC*, *Diario de Barcelona*, *El Pueblo Vasco*, *La Vanguardia* o *La Prensa*.

De hecho, ha sido considerado por algunos autores como el más importante cronista de la vida política española de la primera parte del siglo XX. Como destaca el profesor Ferrándiz Lozano en su obra *Azorín, testigo parlamentario*, «gracias a su condición de escritor, periodista y diputado, pudo constituirse en un testigo privilegiado de la vida del Congreso de los Diputados».

De él se dice que es el gran innovador de la crónica parlamentaria. Hasta su llegada, los periódicos de la época se limitaban a dar extractos de los discursos que se pronunciaban en el hemiciclo de las Cortes. Azorín inventa otro tipo de crónica y, además, añade la imagen. A partir de entonces, los lectores pueden saber cómo visten los políticos, cómo reaccionaban los diputados, qué ocurre en el hemiciclo, la vida interna del parlamento, la trastienda que, como bien sabemos los aquí presentes, existe y funciona en todos los parlamentos, los instantes triviales en los que nadie reparaba y, también, y esto les sonará, Azorín cuenta indiscretamente a sus lectores las cosas que oye en los pasillos, y lo hace en una deliciosa prosa humorística. Relata un ambiente del parlamento que se convierte, a efectos periodísticos, en el complemento ideal de lo que se recoge en el diario de sesiones.

Un detalle anecdótico. Cansado de las largas y farragosas sesiones que tuvieron lugar sobre los suplicatorios a Rodrigo Soriano, Blasco Ibáñez y Lerroux, bromeaba Azorín con frases como esta: «Mi cerebro está hueco: ya soy un perfecto parlamentario.» O «no se me ocurre nada: ya puedo pronunciar un discurso».

A esta faceta de cronista parlamentario, hay que añadir la política. Porque, efectivamente, tras una primera etapa en la que destacaba por una actitud de rebeldía, con ideales ácratas y anarquistas, que quedan reflejados en una sucesión de artículos enérgicos y revolucionarios... Fue el médico de su pueblo, el médico de Monóvar, que además era cabeza de los federalistas de Monóvar, quién contribuyó a moldear esa ideología, convenciéndole para que militara en el partido federalista de Francisco Pi i Margall, en el que ingresa en el 1897.

Tras una revolución política, fue diputado en Cortes en cinco ocasiones –años 1907, 1914, 1916, 1918 y 1919– y, además, tuvo tareas en los ejecutivos de la época. Por dos veces fue subsecretario del Ministerio de Instrucción Pública y Bellas Artes para el que fue nombrado en 1917 y en 1919.

El 16 de octubre de 1924 ingresó en la academia de la lengua española, ocupando la silla letra P hasta su fallecimiento.

José Martínez Ruiz, *Azorín*, nunca se olvidó de la Comunidad Valenciana, nunca se olvidó de su querida Monóvar, como lo demostró a lo largo de todo su comportamiento y de su

obra. Frases como: «Más amor que yo tengo a mi cuna no podrá tenerle nadie a la suya.»; «De Monóvar, sí, y a mucha honra.»; «Hay una tierra en España que yo amo sobre todas las tierras.» Desde allá donde Azorín estuviera en cada momento, siempre dejó constancia del orgullo y cariño que tenía, sentía por su origen. Especialmente recomendable es la descripción que Azorín hace de Monóvar en el año 1915.

Falleció en Madrid el 2 de marzo de 1967 y sus restos mortales descansan, desde el año 1990, en el panteón de hijos ilustres de la ciudad de Monóvar.

Señoría, desde el Grupo Parlamentario Popular creemos, y por eso hemos presentado esta proposición no de ley, que cumpliéndose el próximo año cincuenta años del fallecimiento de José Martínez Ruiz, *Azorín*, estamos ante una excelente oportunidad para que todos, todas las instituciones y todos nosotros le rindamos un merecido homenaje para que se declare el año 2017 como año Azorín y se planifiquen distintos eventos y actividades que se indican inicialmente en nuestra propuesta y que hemos consensuado... Esperemos que al final sea una transaccional de todos los grupos, porque entendemos que el artista lo merece y creo que nos honraría a todos hacer este homenaje.

Como otro que muy pronto..., porque hay otra proposición no de ley presentada, sobre la figura de otro insigne literato valenciano, Miguel Hernández, que ha presentado el Grupo Parlamentario Compromís, y que ya les adelantamos que desde el Grupo Parlamentario Popular vamos a apoyar.

En definitiva, señorías, esperamos que finalmente pueda haber un acuerdo unánime de todos los grupos, porque Azorín lo merece y la Comunidad Valenciana también.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ciscar.

Com s'ha assenyalat, n'hi ha un acord, transacció, amb una de les esmenes que plantegen conjuntament el Grup Compromís i Socialista, i també l'esmena de Ciudadanos. Per tant, per a explicar este nou text sobre el qual tenim el debat, anem a donar la paraula als quatre grups que esmenen..., als tres grups esmenants... Posteriorment, el Grup Podemos, que no ha arribat a la transacció, de moment.

I, per tant, donaré en primer lloc la paraula a l'il·lustre diputat Alberto García, en nom del Grup Ciudadanos.

Quan vosté vullga.

El senyor García Salvador:

Bon dia, president.

Senyors diputats.

Conseller.

Nosaltres gustosament anem a recolzar la transaccional que han firmat entre uns quants partits, perquè entenem claríssimament que Azorín mereix un lloc entre els grans de la literatura espanyola.

Miren, senyories, escrivia Trapiello, en la seua obra *Los nietos del Cid: la nueva edad de oro de la literatura española*, que allò verdaderament prodigiós dels molts escriptors del nou-cents és que van dur a terme una obra admirable al marge dels cànons. Afirmar Trapiello, amb el que se pot o no estar d'acord, d'Unamuno, que va realitzar una filosofia sense sistema; Baroja, unes novel·les sense personatges; Valle-Inclán, un teatre sense drama i sense conseqüència; Maeztu, una regeneració sense llibres, i d'Azorín, uns articles sense tema.

Si la paraula que resumia a Baroja era la *vida*; la d'Azorín, seria la *literatura*. No parla Azorín d'idees de regeneració, de pèrdues de les colònies, del problema d'Espanya com a problema, només li preocupa la literatura i la vida com a gènere literari.

És Azorín una persona contemplativa, de lectures; un home del Llevant, dels pobles emblanquinats i llum engegadora.

Azorín va crear estil no només literari, sinó també periodístic. Dia que el periodisme és l'escriptura de la palpitació del dia. Els diaris en Espanya certament van ser millors, o almenys en alguna de les seues pàgines, perquè Azorín va imposar una moda.

D'Azorín cal dir que va parlar poc i va escriure molt. Segurament, avui alguns l'anomenarien un grafòman. Dels paisatges llevantins Azorín es va ocupar en molts dels seus llibres: en *La voluntad*, la seua primera novel·la i, també, en la seua obra anomenada *Valencia*, el primer dels dos llibres dedicats als records d'infància i joventut.

Caldrien mencionar també en la seua obra *Charivari*, projecte que va tindre continuïtat en *Diario de un enfermo*, un dels primers diaris de la nostra literatura moderna.

Al llarg de la seua vida, Azorín va fer girar la seua obra al voltant de tres nuclis: el novel·lesc, els clàssics espanyols –que farien d'Azorín el primer crític literari modern– i el paisatge espanyol. Però on trobem a l'Azorín més original és l'Azorín dels pobles, el de la ruta del Quijote, el de Castella; l'Azorín de lectures espanyoles, clàssiques i modernes o al marge dels clàssics. Va vore per primera vegada *con ojos nuevos* els pobles del llevant espanyol i de la Castilla la Nueva, com va vore amb sensibilitat les proses de Fray Luis de León, de Cervantes, de Larra o de santa Teresa.

El seu gran mèrit va ser fer literatura de la literatura, i és que per això li està reservat un lloc entre els grans de la literatura espanyola. No hem d'oblidar l'Azorín de les avantguardes, en els seus llibres com *Félix Vargas*, *Superrealismo* y *Pueblo*, que van ajudar a la difusió de les mateixes per Espanya.

Per acabar, ens queda els seus llibres, la seua visió del clàssic, els seus paisatges. Miren, Azorín va sobreviure a tots els de la seua generació, excepte Menéndez Pidal. En general, els escriptors del nou-cents van ser autèntics egotistes. No van deixar deixebles. No obstant això, podem afirmar que Azorín va canviar una manera d'escriure el periodisme, que podíem

anomenar literari. La seua estela la trobem en Eugenio d'Ors, en Ruano. A més, sense ell no hauria estat possible, ni imaginable, per exemple, algú com Gabriel Miró, un altre il·lustre alacantí.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor García, per la seua exposició.

A continuació, el Grup Parlamentari Compromís, per quatre minuts, per a explicar la seua esmena i la seua transacció.

Quan vosté vullga.

El senyor Nadal Sendra:

Bon dia.

Des de Compromís, simplement felicitar-mos tots, els quatre grups, i demanar també al Grup de Podemos que se sume a este consens.

En principi, havíem presentat algunes esmenes. N'hi han algunes coses en les quals no estàvem d'acord, en el tema de la filosofia... *Mos (inintel·ligible)* ... un poc el tema de l'any Azorín. Possiblement caldrà començar a pensar un poc en això dels anys que se'ls posa els noms d'escriptors i tal. No per res, no perquè siga Azorín ni res, sinó perquè, evidentment, a voltes pot passar que se'ns acumulen personatges als quals homenatjar i, a voltes, resulta un poc incòmode que caiguen tots en el mateix any. Però, evidentment, a fi del consens, com que –això ho estàvem parlant– en principi declarar l'any Azorín no és una cosa que coste diners..., pensem que és important...

I també pensem que és important que n'hi haja unitat en este tema. Azorín, igual que altres grans personatges de la nostra història, de la nostra cultura, és un homenot, un digne representant de les lletres valencianes, a nivell internacional i a nivell mundial, com a escriptor, com a periodista, com a polític i per tot el que va innovar en la seua prosa i en la seua literatura, i que com altres personatges semblants, evidentment, sempre pot haver-hi algunes controvèrsies, sobretot a nivell ideològic, a nivell polític, per la política..., sobretot algú que ha entrat en política per les postures que va tindre en la seua època. Com bé has dit, va començar per qüestions llibertàries, anarquistes i va anar cap a postures més conservadores, passant pel federalisme...

És d'aquells personatges amb una riquesa molt gran i que d'alguna manera les societats modernes, més europees es caracteritzen per fer pinya al voltant de personatges com este, ¿no?, personatges com és el cas d'Azorín i, també, com puga ser el cas de Miguel Hernández, el cas de Blasco Ibáñez o el cas de (*inoible per raons tècniques*) ...

Simplement, dir que estem molt contents per tot l'esforç negociador que ha hagut en este tema, que al final allò que penses que no vas a poder arribar a un acord i que és una

l'lastima, però al final hem arribat a un acord. Donar l'enhora-bona a tots els monovers i monoveres i a tota la gent del sud del País Valencià interessat per la cultura. També, donar les gràcies al company de Ciudadanos, perquè hem intentat dins de..., dins del text final encabir una mica l'esperit de la seua proposta. Sobretot donar-li les gràcies perquè és important que la figura d'Azorín no es quede només en Monòver ni en el sud, sinó que siga una figura que pugua ser llançada arreu del País Valencià.

Res més. I, l'any que ve, any Azorín. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Nadal.

Així com estàvem parlant d'Azorín, perquè estes alarmes no... No sabem l'origen d'este so, però ho investigarem.

A continuació, el senyor Delgado ens il·lustrarà sobre la seua esmena i el consens a què s'ha arribat en este punt, per un temps màxim de quatre minuts.

El senyor González Delgado:

Gracias, *president*.

Buenos días, señorías.

Bueno, naturalmente, felicito al Grupo Popular por su iniciativa. Aunque en lo del año Azorín estoy, en cierto modo, de acuerdo con mi compañero Nadal, pero por una cosa, sencillamente por una cosa, porque hay una reiteración de años que, tener el año Blasco Ibáñez, el año Azorín, el año Miguel Hernández, puede ser que se preste un poco al ridículo esta reiteración de los años.

Esto no significa que todas estas personalidades tengan derecho a conmemoración y que las conmemoraciones se hagan en el sentido que sea. Pero que la denominación del año... Y esto no es una enmienda, por supuesto; es una sugerencia y una opinión personal. Pero coincidirán seguramente ustedes conmigo en que eso del año tal, del año cual, del año..., una reiteración de años, un poquito ridículo sí que queda, y en el exterior así se vería.

Pero, en fin, es una suerte la de esta tierra haber tenido, en tiempos tan próximos, figuras tan notables y tan distintas de la literatura como Blasco Ibáñez, Gabriel Miró, Miguel Hernández o Azorín. Figuras muy diversas. Escritores todos ellos que han manejado, por fortuna y con fortuna, distintos géneros y distintas medidas a su tiempo y a su tierra.

Tengo a Azorín muy leído y querido. Pero no parece que sea este el lugar para hablar de mis lecturas, que cada uno de ustedes, señorías, puede tener la suya. Y era Azorín tan variado y prolífico que hasta es posible que unos gusten más del cronista avezado, del pensador lúcido, del analista notable de su tiempo o del político vigoroso y templado, a la vez, que del creador.

Pero, siendo en todo eso un maestro, Azorín es el creador de una luz y una emoción mediterráneas que hace de su literatura una expresión singular en medio de la austera Generación del 98, a la que pertenece. Y su lenguaje conciso, breve, parece que en este tiempo de la frase corta, aunque no siempre inteligente, lo haga un escritor moderno al que se lee poco.

Así pues, que la *conselleria* de cultura, la casa museo del escritor, la diputación de Alicante, el Ayuntamiento de Monóvar –su pueblo– o la Fundación Caja Mediterráneo, entre otras, organicen un encuentro de estudio me parece no solo oportuno, sino una obligación. Es más, diría que incorporaría yo a las universidades también, a las universidades valencianas, a esta responsabilidad y, por supuesto, a las academias y al Consell Valencià de Cultura.

Y me atrevería a sugerir otra cosa. Republicar su obra sí; imponerla en las bibliotecas valencianas, en las que pudiera faltar, también; llevarla a los centros de enseñanza, por supuesto; pero no por la vía de ese tipo de publicaciones que hacen las instituciones y se quedan luego en los cajones de los sótanos, sino asegurándonos de que la obra pueda volver a las librerías, que encuentre acogida en las casas de los valencianos y las valencianas y, por supuesto, que la nueva televisión pública valenciana recupere el rostro y los relatos de Azorín para su reconocimiento por parte de todos.

La iniciativa de Ciudadanos de llevar, por ejemplo, a Castellón una exposición de la obra de Azorín y celebrar allí un encuentro sobre su obra, es también trasladable a Valencia. Es decir, que forma parte de esa voluntad integradora de nuestra cultura para que una figura como la de Azorín, que es una mirada sobre el Mediterráneo, que es una mirada sobre nuestra luz y sobre nuestra luz común, no se quede solo en su territorio más cercano, sino que sea un elemento más de integración.

Y aún me permitiría otra sugerencia. Yo estas cosas... Naturalmente, las sugerencias no tienen nada que ver con las enmiendas. Y las sugerencias pueden referirse solo... ¿Tengo minutos todavía, presidente? ¿Tengo tiempo?

El senyor president:

Per a acabar la suggerència sí.

El senyor González Delgado:

¡Ah! Bueno, pues, mire, la sugerencia es sencilla. Yo sugeriría recuperar una bellísima escultura del escultor alicantino Eusebio Sempere, vinculado al grupo El Paso, muy vinculado por supuesto al grupo de Zóbel y los pintores de Cuenca. Tiene una escultura pequeña, de dimensiones pequeñas, (*ininteligible*) ... bellísima, con la figura de Azorín, que podría ser perfectamente una escultura que constituyera el monumento que Azorín merece. No seré yo quien sugiera en qué lugar ha de plantarse ese monumento. Que sean las autoridades competentes las que tengan..., en fin, la capacidad de decisión para que eso se haga. Pero es sencillamente una sugerencia.

Me he pasado del tiempo, ¿no?